



همبستگی

رایگان

نشریه فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی

متن تلخیص شده قوانین پذیرش پناهنده

از سایت همبستگی _ فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی
دیدن کنید

سردبیر و مدیر مسئول: کیوان جاوید

با مراجعه به سایت فدراسیون

دبیر فدراسیون: مریم نمازی

- جدیدترین اطلاعیه های فدراسیون
- جدیدترین شماره نشریه همبستگی
- جدیدترین اخبار و رویدادهای پناهندگی
- آدرس دفاتر فدراسیون در سراسر جهان
- و مقالات متنوع دیگر را میتوانید مشاهده کنید.

معاون دبیر: فرشاد حسینی

Tel: (0044) 7730 107 337

Fax: (0044) 208 813 9734

E-mail: ifir@ukonline.co.uk

Address: P.O. Box 27236 - London - N11 2ZF - England

سیامک امجدی
مسئول سایت فدراسیون

www.hambastegi.org

متن تلخیص شده قوانین پذیرش پناهنده

(کنوانسیون ۱۹۵۱ ژنو و پروتکل ۱۹۶۷)

ترجمه: دبیرخانه فدراسیون

با مقدمه‌ای کوتاه از دبیرخانه همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی نوشته ای که در زیر می خوانید ترجمه و تلخیص کنوانسیون ۱۹۵۱ ژنو و پروتکل ۱۹۶۷ می باشد که توسط همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی با انگیزه کمک به متقاضیان پناهندگی صورت گرفته است، تا پناهجویان هنگام مصاحبه، شناخت و آگاهی بیشتر از کم و کیف قوانین پناهندگی داشته باشند. هر چند این قوانین در اوضاع امروز و تا جایی که تیغ دول پناهنده پذیر" و سازمان ملل می برد زیر پا گذاشته و پایمال می گردند، اما هنوز مرجع رسمی پذیرش یا عدم پذیرش پناهجو همین قوانین اند. دول اروپایی تلاش بسیاری بخرج داده اند تا رسماً و علناً این قوانین را ملغی و پذیرش پناهندگی در اروپای غربی را پایان یافته اعلام کنند. اما نهایتاً سطح مبارزه کارگران و دیگر آزادیخواهان و جنبش دفاع از حقوق مدنی است که تکلیف نهایی این کنوانسیون و پروتکل را معلوم می کند.

در اینجا ذکر چند نکته در مورد این ترجمه را ضروری می بینم.

۱- قوانینی که در اینجا توسط سازمان ملل تصویب شده است محصول تاریخ مشخصی است که به دوران جنگ سرد معروف است. این قوانین بقول "جک سترا" وزیر امور داخله انگلیس توسط دول اروپای غربی به منظور تحت فشار قرار دادن "اروپای شرقی استالینیست" طرح و تصویب شده است. اگر شنیده باشید، در اوج جنگ سرد هر کس که می توانست خود را از اروپای شرقی به غرب برساند و خواهان پناهندگی شود، صرف نظر از اینکه

چه کاره باشد و چگونه جان و آزادی اش بخطر افتاده باشد، "بعنوان سمبل آزادی خواهی" یک بار دیگر تبلیغات بر علیه سیستم حاکم بر بلوک شرق راه می افتاد و فرد مورد نظر سریعاً بعنوان پناهنده پذیرفته می شد. با هر معیاری به آن دوران و کشورهای بلوک شرق نگاه کنیم، وضعیت امروز جهان اسفناکتر است. جنگ و کشتار در چهار گوشه جهان بیداد می کند. اسلام سیاسی به زور شمشیر بر بخشی از آسیا و شمال آفریقا و خاورمیانه حاکم شده است. زن در جوامع اسلام زده و از نگاه رژیمهای حاکم بر این کشورها انسان محسوب نمی شود. سنگسار و بریدن دست و در آوردن چشم و... قوانین مدون این جوامع است و هر روز اجرا می شود. تصادفی نیست که بیش از ۷۵ درصد پناهندگان جهان را مردمی تشکیل می دهند که در کشورهای اسلامزده زندگی می کردند.

پیش از فرو پاشیدن بلوک شرق، شعار دول غرب دفاع از حقوق بشر و جهانشمول بودن این حقوق بود. به مقتضای زمان و به منظور شانه خالی کردن از ادعاهای دیروزشان و برای توجیه نادیده گرفتن ابعاد عظیم ستم و پایمال شدن حقوق اولیه انسان در اقصی نقاط جهان، تز دیگری به نام نسبییت فرهنگی حاکم بر تبلیغات و عملکردهای دول اروپایی شده است. این تز ارتجاعی و ضد انسانی می خواهد بگوید و جا بیندازد، هر ستمی که در جهان سوم می شود ناشی از فرهنگ بومی خودشان است و باید به فرهنگ آن مردم احترام گذاشت. به این دلیل زنی که از سنگسار فرار می کند، کسی که از قصاص جان بدر می برد، فعال سیاسی ای که موفق می شود خود را از زندان و شکنجه و اعدام نجات بدهد و به کشورهای اروپایی برسد، به "دلیل زیر پا گذاشتن فرهنگ بومی و ملی خودشان" به

با این توضیحات امیدواریم ترجمه این قوانین کمکی باشد به حل مشکلات پناهندگان. اما همانطور که تاریخ بیش از یک دهه مبارزه بعد از فروپاشی بلوک شرق نشان داده است، هر تغییر و بهبود و دستاوردی در امر پناهندگی تنها با مبارزه متشکل پناهندگان، حمایت و دخالت اتحادیه های کارگری و آزادیخواهان سراسر جهان میسر شده است. به این دلیل همبستگی -

فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی شما را به مبارزه متشکل فرار می خواند.

مارس ۲۰۰۱

کتاب مرجع کمیساریای عالی سازمان ملل برای پناهندگان شروط و شیوه های تصمیم گیری در وضعیت پناهندگی بر اساس کنوانسیون ۱۹۵۱ و پروتکل ۱۹۶۷ ژنو، ژانویه ۱۹۹۲
UNHCR ۱۹۷۹

مقدمه:

عوامل بین المللی تعریف کننده "پناهنده"

ب - کنوانسیون ۱۹۵۱ مربوط به وضعیت پناهندگان

۵- کنوانسیون مربوط به وضعیت پناهندگان در ۲۸ ژوئیه ۱۹۵۱ به تصویب یکی از کنفرانسهای سازمان ملل رسید که در تاریخ ۲۱ آوریل ۱۹۵۴ به اجرا در آمد. در پاراگرافهای زیر به نام "کنوانسیون ۱۹۵۱" به آن رجوع شده است.

ج. پروتکل مربوط به وضعیت پناهندگان

۶- مطابق مفهوم عمومی آورده شده در کنفرانس اول در ژانویه ۱۹۵۱، پناهنده به شخصی گفته می شود که:

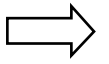
" در نتیجه پیشامدهایی که پیش از اول ژانویه ۱۹۵۱ اتفاق افتاده اند و منجر به "ایجاد ترس موجه از مورد ظلم واقع شدن... در خارج کشور خود بسر می برد..."

۷- مقرر کردن تاریخ معین (۱۹۵۱) هنگام تصویب کنوانسیون با خواست دولتها بود تا تعهدشان را نسبت به وضعیت پناهندگی در شرایطی که روشن بود پناهندگی ادامه می یابد یا در اثر پیشامدهای بوقوع پیوسته افزایش خواهد یافت را محدود گرداند.

۸- با گذشت زمان و اضطراری بودن وضعیت جدید پناهندگی احتیاج به اضافه کردن تبصره ای قابل اجرا در چنین وضعیتی شدیداً احساس می شد. بنابر این، پروتکل مربوط به وضعیت پناهندگی در تاریخ ۴ اکتبر ۱۹۶۷، مورد اجرا قرار گرفت.

۹- با بوجود آمدن پروتکل ۱۹۶۷،





وظیفه کشورها بکارگیری بنده های کنوانسیون ۱۹۵۱ در مورد پناهندگان منهای زمانبندی مقرر شده ۱۹۵۱ آن بود.

بخش اول اصول عمومی

۲۸- شخصی که طبق مفاهیم کنوانسیون ۱۹۵۱ شروط پناهندگی را داشته باشد پناهنده شناخته می شود. در واقع به این ترتیب پیش از آنکه رسماً در مورد وضعیت پناهندگی تصمیم گرفته شود و پناهنده محسوب شده است و در نتیجه پذیرش بعنوان پناهنده نیست که او را پناهنده محسوب می کنند بلکه او چون یک پناهنده است به پناهندگی پذیرفته می شود.

بخش دوم -

اول - مفاهیم

(۲) مفهوم کلی کنوانسیون ۱۹۵۱ ۳۴- مطابق بند یک الف (۲) از کنوانسیون ۱۹۵۱ لغت "پناهجو" به شخصی گفته می شود که:

"که در نتیجه پیشامدهای اتفاق افتاده پیش از ژانویه ۱۹۵۱ و ترس موجه از مورد ظلم قرار گرفتن بدلائل نژاد، مذهب، ملیت، عضویت در یک گروه خاص و عقیده سیاسی در خارج کشورش بسر می برد یا به دلیل ترس حاضر نیست در کشورش زندگی کند، یا ملیت خاصی ندارد و به دلایل بالا حاضر نیست به ادامه زندگی در کشور سابقش نیست". این مفهوم کلی به جزئیات در زیر توضیح داده خواهد شد.

ب. برداشت مفاهیم

(۲) "ترس موجه از مورد ظلم واقع شدن"

<ب> الف) تجربه کلی

۳۷- جمله "ترس موجه از مورد ظلم واقع شدن" یک مفهوم کلی است و بسته به وضعیت هر شخص در بین درخواست کنندگان پناهندگی مفهومی متفاوت پیدا می کند. بدین منظور برای بررسی وضعیت پناهجویان باید به بررسی گفته های آنان پرداخت نه صرفاً بررسی وضعیت حاکم بر کشورش.

۳۸- به عامل ترس که یک مفهوم شخصی، کلمه "موجه" که بازگو کننده کیفیت آن است نیز اضافه می گردد. این بدان معنی است که

وضعیت پناهندگی هر شخص تنها بواسطه تفکر ذهنی آنان از ترس بررسی نمی گردد، بلکه این ترس باید در چهار چوبی دیگر و تحت شرایطی بیطرف مورد بررسی قرار گیرد. بنابر این مفهوم "ترس موجه" هم بصورت شخصی و هم در چهارچوبی بیطرف بررسی می شود و در تشخیص وجود ترس موجه هر دو عامل مورد نظر است. ۳۹- ممکن است بنظر برسد که یک شخص بدون داشتن دلیلی محکم بر ترک خانه و خانواده اش نمی پردازد مگر برای جهانگردی. امکان دارد دلایل محکم و قابل قبول متعددی در این خصوص وجود داشته باشد اما تنها یک دلیل خاص قادر است شخص را بعنوان پناهنده بپذیرد. اصطلاح "ترس موجه از موردظلم واقع شدن" بدلائیل ذکر شده در بالا با معین کردن این دلیل خاص، سایر دلایل موجود برای فرار بطور خودبخودی غیر قابل قبول خواهد شد.

۴۱- بنا بر اهمیت شرایط شخصی هر کیس، در صورتیکه مسائل عنوان شده روشن و کافی نباشد یک ارزیابی کیفی انجام خواهد گرفت. در این صورت سابقه فردی و خانوادگی پناهجو، عضویت وی در یک نژاد، مذهب، ملیت، گروه اجتماعی یا سیاسی خاص، برداشت شخصی خود از وضعیتش و تجارب شخصی - به عبارت دیگر هر چیزی که نشان دهد عامل درخواست پناهندگی ترس بوده است حتماً مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

ترس باید موجه باشد. ابراز ترس بیش از اندازه ممکن است با توجه به شرایط خاص موجود به عنوان ترس موجه مورد قبول واقع شود.

۴۲- با توجه به مسئله بررسی بی طرفانه کیسها، ارزیابی هر آنچه در کیس درخواست کننده آمده است ضروری است. از افرادی که مسئول بررسی کیسهای پناهجویان می باشند خواسته نمی شود تا در باره شرایط موجود در کشور پناهجو نظر دهند. اگر چه که کیس پناهجو باید در ارتباط با وضعیت

گذشته اش مورد بررسی قرار گیرد. در بررسی کیس پناهجویان داشتن دانش در رابطه با وضعیت کشورشان عامل مهم است اما مهمترین هدف نمی باشد.

در کل چنانچه پناهجو بتواند ثابت که شرایط موجود در کشورش با توجه به مفهوم پناهندگی برایش غیر قابل تحمل بوده یا چنانچه به آن کشور بازگرداده شود به همان دلایل غیر قابل تحمل خواهد بود، ترس او موجه محسوب میشود.

۴۳- عوامل بالا نباید لزوماً بر اساس تجارب گذشته خود پناهجو باشد بلکه برای مثال میتواند اتفاقی در زندگی دوست یا فامیل، هم نژاد یا هم عقیده او باشد که به وضوح ترس موجه پناهجو را دیر یا زود از داشتن سرنوشتی مشابه با او نشان دهد. شرح قوانین کشور پناهجو و چگونگی بکارگیری آنان در کشور نیز میتواند مفید باشد. وضعیت هر پناهجو هر چند باید بر اساس کیس شخص او بررسی گردد.

۴۷- اگر چنانچه پناهجو دارای پاسپورت صادر شده از کشورش باشد امتحانی جهت اثبات ترس موجه او گرفته خواهد شد. در بعضی موارد ادعا شده است که صدور پاسپورت برای یک فرد نشانه این است که مسئولین رژیم تصمیم مورد ظلم قرار دادن وی را ندارند. در مواردی نیز بسیاری از افراد بصورت قانونی از کشور خارج شده اند که تنها راه خروج از کشور می باشد بدون اینکه عقاید سیاسی خود را آشکارا نشان داده باشند.

۴۸- بنابر این داشتن پاسپورت در تمام موارد نشانه نداشتن ترس از دولت نمی باشد حتی ممکن است که پاسپورت برای شخصی صادر گردد تا امکان خروجش را از کشور فراهم کنند، این در صورتی است که دولت خواهان حضور شخص در کشور نمی باشد. یا در مواردی ممکن است پاسپورت بصورت مخفیانه گرفته شود. در نهایت داشتن پاسپورت پناهجو را از گرفتن پناهندگی منع نمی کند.

ب) ظلم

۵۱- هیچ مفهوم پذیرفته شده بین المللی از کلمه "ظلم" وجود ندارد. آنچه از بند ۳ کنوانسیون ۱۹۵۱ میتوان نتیجه گرفت این است که

هر نوع تهدیدی بر جان یا آزادی فرد بر اساس نژاد، مذهب، ملیت، عقیده سیاسی یا عضویت در یک گروه اجتماعی خاص همیشه ظلم محسوب می شود. هر گونه نقض جدی حقوق بشر- بر اساس دلایل بالا- نیز ظلم محسوب می شود.

۵۲- بعلاوه ممکن است فرد درخواست کننده مورد ناملامیمات متعددی قرار گرفته باشد که هر یک بخودی خود ظلم محسوب نگردد. مثلاً تبعیض به شیوه های مختلف، یا در بعضی موارد همراه با سایر فاکتورهای ناخواسته مثل وضعیت عمومی غیر امن در کشور اصلی. در چنین شرایطی، امکان دارد ترکیب این عوامل بر ذهن در خواست کننده تأثیری مبنی بر منطقی بودن ادعایش بر ترس موجه بر پایه ترکیبی بگذارد.

ج) تبعیض

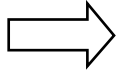
در بسیاری از جوامع تبعیض گذاری و رفتار نابرابر با گروهی از مردم کم و بیش وجود دارد. افرادی که مورد رفتار نابرابر قرار می گیرند، لزوماً مورد ظلم واقع نشده اند. تنها در شرایطی که تبعیض مبدل به ظلم میشود. این در صورتی است که تبعیض گذاری موجب بی حقوقی جدی شخص گردد. مثلاً ممانعت جدی از پول در آوردن برای گذران زندگی یا انجام امور مذهبی یا برخورداری از امکانات نرمال آموزشی.

۵۵- اگر تبعیض گذاری به تنهایی جدی تلقی نشود، ولی در ذهن درخواست کننده حس وحشت و ناامنی برای ادامه زندگی اش بوجود آورد میتواند مبدل به ترس از ظلم شود. بهرحال چه تبعیض گذاری مبدل به ترس از ظلم شود یا نه باید حتماً با توجه به تمامی شرایط موجود مورد بررسی قرار گیرد. واضح است در صورتیکه فرد درخواست کننده به دفعات متعدد مورد تبعیض قرار گرفته شده باشد ادعایش بر داشتن ترس از ظلم قوی تر خواهد بود.

چ) تنبیه

۵۶- باید کاملاً فرق بین ظلم و تنبیه در رابطه با انجام یک عمل غیر قانونی تشخیص داده شود. اولاً





افرادی که بخاطر محاکمه شدن یا تنبیه جهت نقض قانون فرار میکنند معمولاً پناهنده محسوب نمی شوند. باید بیاد داشت که پناهنده محکوم یا محکم آینده ی نابرابر است و نه فراری از قانون.

۵۷- تمایز بالا اگر چه، ممکن است گاهی نامشخص باشد. اگر فردی که مرتکب نقض قانون شده است مورد تنبیه بیش از اندازه قرار گیرد، ممکن است ظلم محسوب شود. بعلاوه، اگر محکومیت بخاطر یکی از دلایل ذکر شده بالا (بطور مثال در رابطه با آموزش مذهبی "غیرقانونی" به یک کودک) باشد میتواند ظلم محسوب گردد.

۵۸- ممکن است کیسهایی وجود داشته باشد که فرد علاوه بر داشتن ترس از تنبیه یا محکومیت بر اساس نقض قانون، ترس موجه از ظلم نیز داشته باشد. در چنین مواردی این فرد پناهنده محسوب می شود. علت محکومیت فرد ممکن است جدی نبوده و درخواست کننده را در مرحله پروسه دیپورت قرار ندهد.

۵۹- برای تعیین اینکه آیا محکومیت فرد بدل به ظلم در حق او می شود یا نه باید قانون آن کشور را مورد بررسی قرار داد، چرا که ممکن است آن قانون مطابق استانداردهای حقوق بشر نباشد. اگر چه ممکن است خود قانون تبعیض آمیز نباشد بلکه نحوه بکار گیری آن تبعیض بوجود آورد.

د) عواقب خرج غیر قانونی یا اقامت بدون اجازه در خارج از کشورش

۶۱- قانون بعضی از کشورها جریمه های سنگینی بر افرادی که بطور غیر قانونی کشور خود را ترک میکنند یا بدون اجازه در خارج از کشور اقامت میکنند میکنند.

اگر فردی بخاطر خروج غیر قانونی از کشورش یا اقامت بی اجازه در خارج بدون دلایلی ذکر شده در بندالف (۲) کنوانسیون ۱۹۵۱ در معرض جریمه و تنبیه سختی باشد بعنوان پناهنده پذیرفته خواهد شد.

تمایز بین:

ر) کسانی که بدلائل اقتصادی از کشورشان خارج شده اند و پناهندگان

۶۲- کسیکه بدلائلی بجز دلایل قید شده در مفهوم پناهندگی، کشورش را ترک کند تا در کشوری دیگر اقامت گزیند مهاجر نامیده میشود. او ممکن است بدلیل تغییر آب و هوا، ماجراجویی، فامیلی یا غیره تغییر جا داده باشد. اگر تنها بدلائل اقتصادی تغییر جا داده باشد او یک مهاجر محسوب میگردد نه پناهنده.

۶۳- فرق بین پناهنده و کسی که به دلایل اقتصادی محل اقامتش را تغییر داده باشد بعضی اوقات قابل تمایز نمی باش. بهمان دلیلی که گاهی فرق بین معیارهای اقتصادی و سیاسی در کشور پناهجو به روشنی مشخص نیست. در پشت مشکلات اقتصادی که زندگی شخص را تحت تاثیر قرار میدهد ممکن است اهداف نژادی، مذهبی، یا سیاسی یا مخالفت با گروههای خاص جامعه نهفته باشد. زمانیکه کلیه امکانات اقتصادی اشخاص از آنان سلب گردد (برای مثال سلب حق تجارت، یا اخذ مالیت بالاتر از گروه خاصی که از افراد، آنان با توجه به شرایط خاصشان پناهنده محسوب می گردند.

۶۴- اینکه آیا افرادی که عموماً در کشور مواجه با مسائل اقتصادی میباشدند) کل جمعیت که مورد تبعیض واقع نمی شوند) پناهنده محسوب میشوند یا نه، بستگی به شرایط کیس آنها دارد. مخالفت با وضعیت عمومی اقتصادی کشور دلایل خوبی برای ادعای پناهندگی نمی باشد. از طرف دیگر، امکان دارد آنچه که در هنگام خروج فرد از کشورش بنظر مسئله اقتصادی می آید در واقع شامل مشکلی سیاسی نیز باشد و باز ممکن است عقاید سیاسی آن فرد او را دچار عواقب ناگواری کند نه مخالفتهای او با وضعیت اقتصادی کشورش.

ز) عوامل ظلم

۶۵- ظلم معمولاً در رابطه با اعمال مسئولین کشور است. همچنین میتواند توسط گروههایی از اجتماع که استانداردهای قوانین کشور را نمی پذیرند انجام شود.

چنانچه امکان دارد در یک اجتماع سکولار فردی مذهبی توسط سایر افراد مورد ظلم قرار گیرد. اگر چنانچه گروههایی از اجتماع با اطلاع مسئولین دولتی، افرادی را مورد

آزار و تبعیض قرار دهند بطوری که دولت هیچ دخالتی در حمایت کردن از آنان کند، این اعمال نیز میتواند ظلم محسوب گردد.

(۳) "بدلائل نژاد، مذهب، ملیت، عضویت در یک گروه اجتماعی خاص و عقاید سیاسی"

<ب> الف) بررسی کلی

برای اینکه فردی بعنوان پناهنده شناخته گردد باید نشان دهد که در رابطه با یکی از عوامل بالا ترس موجه از مورد ظلم قرار گرفتن دارد.

۶۷- هنگام بررسی یک کیس فرد مسئول باید مطمئن گردد که دلایل موجهی برای ترس وجود دارد و اینکه عوامل ذکر شده در کنوانسیون ۱۹۵۱ و مفهوم پناهندگی بدرستی بکار گرفته شده است. واضح است که گاهی مرز مشخصی بین عوامل ذکر شده در بالا وجود نخواهد داشت و میتوانند در هم ادغام گردند.

ج) مذهب

۷۲- ظلم "بدلائل مذهب" امکان دارد فرمهای مختلفی وجود داشته باشد از جمله: ممانعت از عضویت در یک اجتماع مذهبی خاص، ممانعت از پرستش کردن در تنهایی یا در اجتماع، ممانعت از تعلیمات مذهبی، یا تبعیض گذاری جدی بر افرادی که متعلق به مذهب خاصی هستند.

۷۳- عضویت تنها در مجمع مذهبی خاص معمولاً برای ادعای پناهندگی کافی نیست. اما ممکن است در مواردی با توجه به شرایط موجود عضویت تنها بتوان عاملی کافی برای درخواست پناهندگی باشد.

د) ملیت

۷۴- اصطلاح ملیت در اینجا به مفهوم "تابعیت" نیست بلکه به مفهوم عضویت در یک قوم خاص یا گاهی با "نژاد" یکسان تلقی شود. ظلم به دلائل ملیت میتواند شامل رفتار بر علیه آن فرد (اقلیت) و در بعضی شرایط تنها تعلق داشتن به یک گروه اقلیت، ایجاد ترس موجه از ظلم کند.

۷۵- در کشوری که چندین گروه یا قوم متفاوت در مرزهایش زندگی میکنند، امکان ایجاد شرایط تشنج و خطر ظلم وجود دارد. تفاوت بین ظلم بدلائل ملیت و ظلم بدلائل

عقاید سیاسی زمانیکه اختلافات بین گروههای ملی با جریانهای سیاسی ادغام میشوند بروشنی قابل تشخیص نمی باشد. بخصوص هنگامی که یک جریان سیاسی مربوط به "ملیتی" خاص باشد.

۷۶- در حالیکه در اغلب کیسها ظلم بدلیل ملیت در بین افرادی که متعلق به یک گروه اقلیت هستند ایجاد ترس میکند، ولی کیسهای زیادی هم وجود داشته است که شخص متعلق به یک گروه اکثریت از یک گروه اقلیت غالب ترس داشته باشد.

ج) عضویت در یک گروه اجتماعی خاص

۷۷- "یک گروه اجتماعی خاص" معمولاً از اشخاصی با سابقه اجتماعی مشابه تشکیل شده است. داشتن ترس تحت این عوامل در بسیاری موارد با ترس از ظلم تحت عوامل دیگر ادغام می شود. برای مثال: نژاد، مذهب یا ملیت.

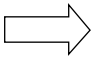
۷۸- عضویت در یک چنین گروه خاصی ممکن است در معرض ظلم قرار داشته باشد چون این گروه هیچ تعهدی به دولت نشان نداده یا دارای عقاید سیاسی متفاوت یا بخاطر فعالیتهای اقتصادی اعضا آن، یا خود گروه مانعی برای سیاستهای دولت است.

۷۹- عضویت تنها در یک گروه اجتماعی خاص معمولاً برای ادعای پناهندگی کافی نیست اما تحت شرایط خاصی ممکن است دلیلی کافی برای داشتن ترس از ظلم باشد.

د) عقیده سیاسی

۸۰- تنها داشتن عقیده سیاسی بر خلاف دولت ادعایی کافی برای پناهندگی نیست اما باید نشان داده شود که داشتن آن عقیده سیاسی ترس از ظلم بوجود آورده است. این مسئله مشخص میگردد که این فرد دارای عقیده ای میباشد که غیر قابل تحمل از طرف دولت و در اختلاف با رویه و سیاستهای دولت است. همچنین نشان میدهد که دولت از وجود این عقاید مطلع است و یا آنرا به فرد نسبت داده است. عقاید سیاسی یک معلم یا نویسنده میتواند آشکارتر باشد تا





فردی که شغلی رو به بیرون ندارد. کلیه شرایط موجود در حول آن کیس نیز قابل بررسی است.

۸۱- در حالیکه مفهوم پناهندگی صحبت از ظلم میکند "بدلائل عقاید بیان" ممکن است همیشه ارتباط مشخصی بین عقاید بیان شده و عوامل مرتبطی که تحت آن شخص درخواست کننده مورد آزار یا ترس قرار گرفته است، وجود نداشته باشد. در بعضی مواقع حتی این عوامل مرتبط میتواند بعنوان جرائمی بر علیه دولت حاکم محسوب گردد. بنابر این لازم است که عقیده سیاسی فرد درخواست کننده را که بعنوان ریشه فعالیت‌های او است و منجر به ظلم یا ادعای ترس مشخص ساخت. ۸۲- همانطور که در بالا ذکر گردد، ظلم "بدلائل عقاید سیاسی" اشاره به این میکند که فرد درخواست کننده دارای عقیده ای است که یا بیان شده است یا مورد توجه مسئولین دولتی قرار گرفته است. یا امکان دارد فرد پناهجو عقایدش را بازگو نکرده باشد. اگر چه باید در نظر گرفت که عقاید آن پناهجو ممکن است دیر یا زود بیان شود و او به مشکل بر بخورد. بدین ترتیب پناهجو دارای ترس از ظلم بر اساس عقاید سیاسی خواهد بود.

۸۳- فردی که بر اساس عقیده سیاسی درخواست پناهندگی میکند لازم نیست نشان دهد که عوامل دولت کشورش پیش از فرارش از عقاید او باخبر بوده اند. او حتی ممکن است هیچگاه عقیده اش را بیان نکرده باشد و مورد تبعیض یا ظلم نیز واقع نشده باشد. اگر چه، عدم تمایل او برای بازگشت به کشورش یا برخورداری از حمایت دولتی ترس او را از مورد ظلم قرار گرفتن مشخص میسازد. در چنین شرایطی آزمایش ترس موجه بر اساس بررسی عواقبی که شخص پناهجو در صورت بازگشت به کشورش با آن مواجه میشود انجام میشود. این مسئله تنها در مورد پناهندگان "در محل" بکار گرفته میشود.

۸۴- اگر چنانچه شخص محکوم به جرم بدلیل سیاسی گردد باید مشخص شود که این محکومیت بدلیل داشتن یک عقیده سیاسی بوده یا به دلیل

انجام عملی با محرکی سیاسی بوده است. و اگر تنبیه پیش بینی شده بر اساس قانون عمومی کشور است ترس از چنین محکومیتی کافی برای درخواست پناهندگی نیست.

(۴) "خارج از کشور ملیت خود" <ب>الف) بررسی کلی

۸۸- فرد پناهجو با ملیتی خاص برای درخواست پناهندگی باید در خارج از کشور ملیتیش باشد. هیچ استثنایی در این مورد وجود ندارد. حمایت بین المللی تا زمانیکه فرد در حوزه قانونی کشورش زندگی می کند هیچ نقشی نخواهد داشت.

۹۰- همانطور که در بالا گفته شد، ترس موجه از ظلم باید در رابطه با کشور ملیتی فرد باشد. تا زمانیکه فرد هیچ نوع ترسی در رابطه با کشور ملیتی خود نداشته باشد انتظار می رود که او خود را مورد حمایت کشورش قرار دهد. او محتاج به حمایت بین المللی نیست و در نتیجه پناهنده محسوب نمی گردد.

۹۱- ترس از ظلم لزوما نباید در تمامی نقاط کشور فرد پناهنده وجود داشته باشد. بنابر این در اختلافات قومی یا جنگهای داخلی، ظلم میتواند تنها توسط یک قوم یا گروهی در نقطه‌ای خاص از کشور انجام گیرد.

در چنین شرایطی، تنها بخاطر اینکه شخص به نقطه دیگری از همان کشور پناهنده نشده است او را درخواست پناهندگی محرم نمی کنند. (ب) پناهنده "در محل"

۹۴- اگر چه گفته شد که فردی که ادعای پناهندگی میکند باید خارج از کشور ملیتی خود باشد اما این بدین معنا نیست که او حتما باید کشورش را بصورت غیر قانونی ترک کرده باشد یا بدلیل داشتن ترس موجه از ظلم از کشورش خارج شده باشد. امکان دارد او پس از آنکه مدتی در خارج از کشورش زندگی کرده در خواست پناهندگی کند. فردی که در هنگام خروج از کشورش پناهنده یا پناهجو محسوب نمی شده ولی بعد از مدتی پناهنده محسوب میگردد پناهنده "در محل" نامیده می شود.

۹۶- ممکن است فردی بنا بر اعمال و فعالیت‌های خود پناهنده "در محل" محسوب گردد. بطور مثال، معاشرت با پناهندگان پذیرفته

شده یا ابراز عقاید سیاسی خود در کشور اقامتش. اینکه آیا چنین اعمالی برای ادعای ترس موجه از مورد ظلم قرار گرفتن کافی می باشد یا خیر بستگی به بررسی های جدی کلیه شرایط دارد. خصوصا در نظر گرفته می شود که آیا اعمال فرد مورد توجه مسئولین دولتی کشورش قرار خواهد گرفت یا نه و مسئولین چه عکس العملی نسبت به آن اعمال نشان خواهند داد.

(۵) "و قادر نیست یا، بخاطر داشتن ترس، نمی خواهد خود را مورد حمایت آن کشور قرار دهد" ۹۸- قادر نبودن برای مورد حمایت کشورش قرار گرفتن اشاره به شرایطی دارد که خارج از خواست آن فرد می باشد.

اگر بنظر برسد که فرد درخواست کننده برای مثال از گرفتن پاسپورت یا تمديد آن محروم یا ممنوع الورد به کشورش می باشد در مقایسه با سایر مردم هم میلش، میتواند بعنوان رد حمایت دولتی در چهارچوب مفهوم پناهندگی باشد. ۱۰۰- لغت "نمی خواهد"، در رابطه با پناهجویانی که حاضر به پذیرفتن حمایت دولتی کشورشان نیستند بکار برده می شود. این سند بخاطر جمله "بخاطر داشتن ترس" است.

(۶) "یا کسانیکه فاقد ملیت اند و در خارج از کشور اقامت سابقشان بسر می برند چون قادر نیستند یا نمی خواهند بخاطر داشتن ترس به آن کشور بازگردند".

(۸) محدوده جغرافیایی ۱۰۸- در زمانیکه کنوانسیون ۱۹۵۱ نوشته شد، تعدادی از کشورها میل داشتند هیچ محدودیتی در پذیرش پناهندگی قائل نشوند اما در آن زمان قادر به آینده نگری در این محدودیتها نبودند. تا اینکه کنوانسیون به درخواست تعدادی از دولتها امکان مرزبندی این محدودیتها را در مورد اشخاصی که درخواست پناهندگی می کردند بخاطر حوادث اتفاق افتاده در اروپا صادر کرد.

۱۱۰- از بین کشورهای عضو کنوانسیون ۱۹۵۱، برخی- هنوز به آترناتیو (a)، "حوادث اتفاق افتاده در اروپا" عمل میکنند. بنابر این در حالیکه پناهجویانی از سایر نقاط دنیا مرتبا در بعضی از این

کشورهای عضو درخواست پناهندگی میکنند، آنان معمولا تحت کنوانسیون ۱۹۵۱ پناهنده محسوب نمی گردند.

بخش سوم - الف، مفهوم کلی ۱۱۱- "شروط ختم پناهندگی" شرایطی که فرد دیگر پناهنده محسوب نمی گردد را شرح میدهد.

۱۱۴- از بین ۶ شرطی که منجر به ختم پناهندگی می گردد چهار شرط اول در رابطه با تغییر در شرایط زندگی پناهجو که خود مسبب آن میباشد.

۱- پذیرفتن حمایت دولتی کشورش بطور داوطلبانه

۲- پذیرفتن مجدد تبعیت کشورش بطور داوطلبانه

۳- پذیرفتن ملیتی جدید بطور داوطلبانه

۴- برقراری زندگی مجدد و داوطلبانه در کشوری که در گذشته ترس از ظلم در آن وجود داشته است.

۱۱۵- دو شرط آخر بر اساس این واقعیت است که کشوری که در گذشته ترس از ظلم در آن وجود داشته است بدلیل تغییرات ایجاد شده در آن دیگر مورد حمایت بین المللی قرار خواهد گرفت. به این ترتیب دیگر دلیلی برای پناهندگی وجود نخواهد داشت و منجر به ختم پناهندگی می گردد.

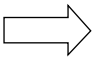
۱۱۷- بند پ، در رابطه با لغو پناهندگی نمی باشد. اگر چه شرایط ممکن است بگونه ای بنظر برسد که فرد نمی بایست از ابتدا بعنوان پناهنده پذیرفته می گردید. برای مثال اگر در نهایت بنظر آید که پناهنده دارای ملیتی دیگر می باشد یا یکی از شرطهای دیپورت در موردش صادق بوده، در این صورت پناهندگی لغو می شود.

بخش چهار شرطهای الف، مفهوم کلی

۱۴۰- کنوانسیون ۱۹۵۱ شامل بخشهایی است که تحت آن افرادی که واجد شرایط پناهندگی نیستند، برای مثال کسانی بعنوان نیازمند حمایت بین المللی قرار می گیرند که مستحق آن نمی باشند از پناهندگی خارج می گردند.

ب. برداشت اصطلاحات





(۲) افرادی که بعنوان نیازمند به حمایت بین المللی بحساب نمی آیند.

"این کنوانسیون در مورد اشخاصی که توسط دولت کشور خود به رسمیت شناخته شده است در کشور تابع خود اقامت می گزینند و از کلیه حقوق تابعین آن کشور برخوردار می باشند اجرا نمی گردد"

۱۴۴- این بند در رابطه با افرادی است که به طریقی شامل وضعیت پناهندگی هستند و تقریباً تمامی حقوقی که یک فرد تابع دار است را به او داده اند (آنان را بعنوان "پناهنده ملی" می خوانند). کشوری که آنان را پذیرفته است معمولاً دارای مردمی از همان قوم میباشد. ۱۴۶- این مسئله در رابطه با افرادی است که در آن کشور اقامت گزیده اند. منظور اقامت دائم است نه اقامت کوتاه مدت. شخصی که در خارج از کشور اقامت می کند و تحت حمایت دیپلماتیک آن کشور قرار ندارد شامل این مسئله نمی باشد.

(۳) کسانی که مستحق حمایت بین المللی نمی باشند "بندهای این کنوانسیون در مورد افراد زیر اجرا نمی شود.

(a) دست به یک جنایت علیه صلح زده اند، جنایت جنگی یا جنایتی ضد بشریت بصورتیکه در مفاد بین المللی تعریف شده است. (ب) دست به یک جنایت جدی غیر سیاسی در خارج از کشور پناهندگی اش زده باشد.

(پ) محکوم به انجام اعمالی بر ضد اهداف و پرنسیپهای سازمان ملل شده باشد

بخش پنجم - کیسهای خاص
ب- افرادی که مخالف خدمت سربازی می باشند

۱۶۷- در کشورهایی که خدمت سربازی اجباری است، کسانی که از انجام آن سر باز زنند بطور قانونی تنبیه می گردند. بنابر این چه اجباری باشد یا نه سر باز زدن از انجام آن بعنوان جرم محسوب می گردد. جرمه آن در کشورهای مختلف متفاوت می باشد و معمولاً بعنوان ظلم محسوب نمی شود. ترس از محکوم شدن و یا تنبیه برای فرار از سربازی

خود بخود بعنوان ترس موجه از ظلم پذیرفته نمی شود. هر چند فرار از سربازی عاملی برای محروم کردن فرد از پناهندگی نمی باشد.

۱۶۸- واضح است که یک فرد صرفاً بخاطر اینکه مایل نیست به سربازی برود بعنوان پناهنده پذیرفته نمی شود. اما اگر دلایل دیگری نیز داشته باشد که ترس موجه او را از ظلم ثابت کند میتواند بعنوان پناهنده شناخته گردد.

۱۶۹- یک فرد فراری از خدمت سربازی همچنین می تواند بعنوان پناهنده شناخته شود، اگر بتوان نشان داد که او بخاطر این عمل بر پایه نژاد، مذهب، ملیت، عضویت در یک گروه اجتماعی خاص یا عقاید سیاسی اش بشدت مورد تنبیه قرار می گیرد. اگر بتوان ترس موجه او از مورد ظلم قرار گرفتن برپایه عوامل بالا را نیز نشان داد، همچنین بعنوان پناهنده شناخته می شود.

۱۷۰- در کیسهای خاصی هم، ضرورت به انجام خدمت سربازی دلیلی برای درخواست پناهندگی بوده است برای مثال زمانیکه شخصی بتواند نشان دهد که خدمت سربازی او حضورش در اقدامات ارتشی که بر خلاف عقیده سیاسی، مذهبی یا اخلاقی و یا دلایل موجه وجدانی او است را ضروری می داند.

۱۷۱- لزوماً هر محکومیتی هر چند واقعی دلیل کافی برای ادعای پناهندگی بخاطر فرار از سربازی می تواند باشد. این تنها کافی نیست که فرد با دولتش در رابطه با یک فعالیت ارتش خاص به مخالفت برخیزد.

اما اگر نوع آن فعالیت ارتش که شخص مخالف با انجامش است، توسط اجتماع بین المللی بر ضد قوانین انسانی باشد، تنبیه برای فرار از سربازی میتواند یک ظلم محسوب شود.

۱۷۲- ممانعت برای شرکت در خدمت ارتش میتواند همچنین از نظر مذهبی محکوم شود. اگر چنانچه شخص بتواند نشان دهد که مذهبش آن نوع فعالیت را محکوم کرده است و افراد دولتی این مسئله را مد نظر قرار نمی دهند، آن فرد می تواند درخواست پناهندگی کند. چنین درخواستی البته می تواند توسط مدرکی حاوی سختی کشیدن فرد یا

خانواده اش بخاطر محکومیت مذهبش حمایت گردد.

C- افرادی که از زور و اجبار یا خشونت استفاده کرده اند.

۱۷۵- درخواستهای پناهندگی در موارد زیادی توسط افرادی که به زور یا خشونت متوسل شده اند، داده شده است. چنین اعمالی اغلب بعنوان فعالیت‌های سیاسی یا عقاید سیاسی شخص بیان شده است. آنها یا بصورت فردی یا همراه با یک گروه متشکل دست به این اعمال می زند. در این صورت یا به شیوه فردی یا با گروههای مسلح شناخته شده کار می کنند.

همچنین باید توجه کرد که یک جنبه بکارگیری زور برای برقراری نظم و قانون است و امکان دارد بکارگیری آن توسط پلیس یا نیروهای مسلح بدین جهت کاملاً قانونی محسوب گردد.

۱۷۶- درخواست پناهندگی هر فردی که فرض شود یا بطور واقعی از زور استفاده کرده باشد یا دست به یک عمل خشونت آمیز زده باشد به هر ملیتی متعلق باشد باید مثل هر درخواست دیگری بر اساس مفاد کنوانسیون ۱۹۵۱ مورد بررسی قرار گیرد.

بخش دوم
اقدامات بکار گرفته شده برای تعیین پناهندگی

(الف) عمومی
۱۸۹- کنوانسیون ۱۹۵۱ و پروتکل ۱۹۶۷ تعیین کننده پناهندگان هستند. واضح است که جهت بکار گرفتن مفاد کنوانسیون و پروتکل توسط کشورهای مختلف عضو آنها باید یک پناهنده کاملاً تعریف شده باشد. برای مثال: تعیین پناهندگی، اگر چه در کنوانسیون از آن نامبرده شده است ولی مشخصاً بکار گرفته نمی شود. بنابر این پروسه تعیین پناهندگی بر عهده خود کشورهای عضو با توجه به قوانین و امور اداری آنها گذاشته می شود.

۱۹۰- باید در نظر داشت که فرد درخواست کننده پناهندگی در وضعیت بسیار حساسی قرار دارد. و خود را در محیطی ناآشنا می بیند و سختی زیادی تحمل کرده است. غالباً باید کیسش را به زبانی غیر از زبان مادری خود و همراه با مشکلات روحی و تکنیکی زیاد تحویل دهد.

سپس درخواستش توسط پرسنلی که دارای دانش و تجربه لازم برای آن کیس خاص است در چهار چوبی خاص مورد بررسی قرار می گیرد.

۱۹۱- با توجه به اینکه این پروسه توسط کنوانسیون ۱۹۵۱ کاملاً مشخص نشده است بنا براین بر پایه هر کدام از کشورهای عضو، کنوانسیون ۱۹۵۱ و پروتکل ۱۹۶۷ تغییرپذیر است.

۱۹۲- با توجه به این مسئله که کلیه کشورهای عضو کنوانسیون ۱۹۵۱ و پروتکل ۱۹۶۷ نمی توانند پروسه واحدی را انتخاب کنند، کمیته اجرایی کمیساریای عالی پیشنهاد کرده است که کلیه پروسه ها باید جوابگوی نیازهای پایه ای خاص باشند.

این نیازهای پایه ای که وضعیت خاص پناهجو را بیان میکند باید حتماً تأمین شوند.

در زیر به شرح آنها می پردازیم. (i) کارمند رسمی (برای مثال: افسر مهاجرت یا افسر پلیس مرزی) که پناهجو با او در مرز یا خاک کشور عضو کنوانسیون برخورد میکند، باید دستورات لازمه را در رابطه با آن کیس خاص بداند و به اجرا در آورد. آن افسر باید آن کیس را بر اساس قواعد خاص به افسران رده بالاتر معرفی کند.

(ii) پناهجو باید کاملاً از کلیه پروسه مطلع شود و راهنمایی های لازم را بگیرد.

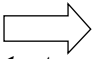
(iii) باید ماموران مشخصی منصوب شده باشند تا با مسئولیت ویژه به بررسی درخواستهای پناهجویان بپردازند و در لحظه تصمیم بگیرند.

(iv) باید به پناهجو امکان لازم برای مثال ترجمه های حرفه ای داده شود تا او کیس خود را به مسئولین تحویل دهد. آنها همچنین باید از امکان تماس با یک نماینده UNHCR برخوردار و مطلع گردند.

(v) اگر پناهجو پناهندگی بگیرد می باید از آن مطلع گردد و مدارک لازم پناهندگی به او داده شود.

(vi) اگر پناهجو رد شود باید به





او زمان کافی برای استیناف و بررسی مجدد کیسش داده شود. پناهجو می تواند استیناف خود را یا به همان ماموران قبلی یا ماموران متفاوت قضایی یا اداری بدهد.

(vii) پناهجو باید قادر باشد تا زمانی که درخواستش در دست اقدام است در آن کشور اقامت کند مگر اینکه مسئولان مربوطه بتوانند ثابت کنند که درخواستش (منفی) abusive بوده است. همچنین او باید بتواند در طول مدت استیناف کیسش به مقامات بالاتر در کشور باقی بماند.

ب. بنا نهادن واقعیتها
(1) اصول و روشها

۱۹۵- واقعیتهای مربوط به هر کیس باید توسط پناهجو در آغاز نوشته شود. در مرحله بعد فرد مسئول بررسی کیس در مورد حقیقی بودن آن و درستی اسناد تصمیم می گیرد.

۱۹۶- بعنوان یک اصل عمومی قانون، پناهجو موظف است درستی کیسش را به اثبات برساند.

یک پناهجو اغلب قادر به ارائه سند و مدرک در رابطه با کیسش نمی باشد. در بیشتر موارد فرد پناهجو با کمترین مدرک از کشور فرار می کند و گاهی حتی مدارک شخصی خود را پشت سر می گذارد. بنابراین با وجودیکه پناهجو وظیفه اثبات کیسش را به عهده دارد اما ارزیابی اسناد و مدارک مربوطه بر عهده مسئولین و پناهجو هر دو است. البته در بعضی موارد بر عهده مسئولین مربوطه است که از هر امکانی جهت تقویت کیس و مهیا کردن مدارک لازم استفاده کند. حتی در چنین شرایطی باز هم امکان دارد بعضی گفته های پناهجو تناقض ایجاد کرده و کیسش را خراب کند.

اگر چنین وضعی پیش آید چنانچه همه چیز ظاهرا واقعی باشد باید از شک ایجاد شده به نحو مثبت استفاده شود.

۱۹۷- مسئله تهیه اسناد و مدارک در حمایت از کیس پناهجو را نباید خیلی سخت گرفت، چرا که وضعیت فرار پناهجویان در شرایط

خیلی دشوار امکان جمع آوری آن مدارک را نمی دهد. اگر چه چنین امکانی دلیل بر پذیرفتن گفته های متناقض پناهجو بدون داشتن مدارک اثباتی نیست.

۱۹۸- پناهجویی که در کشور خود بخاطر تجربه هایش دچار ترس از مقامات و مسئولین شده است، ممکن است در برخورد با هر مسئولی در هر کجا دچار ترس شود و نتواند آزادانه حرفش را بزند و بنابر این کیسش را بطور صحیح عنوان نکند.

۱۹۹- یک مصاحبه اولیه باید برای بررسی آن کیس کافی باشد. ممکن است ضروری باشد که فرد بررسی کننده تناقضهای کیس را در مصاحبه بعدی روشن کند. به این صورت که باید دلیلی برای تناقض مربوطه یا پوشاندن یک حقیقت در کیسش پیدا کند. گفته های غیر واقعی توسط پناهجویان دلیل بر رد وضعیت پناهندگی نیست بلکه وضعیت فرد بررسی کننده است که کیس را با توجه به کلیه جوانب ارزیابی کند.

۲۰۰- برای بررسی کیس پناهجو در ابتدا پرسشنامه ای مختصرا توسط پناهجو پر می شود. این پرسشنامه خلاصه مسلما برای تصمیمگیری در رابطه با کیس پناهجو کافی نمی باشد. بنابراین یک یا چندین مصاحبه حضوری با پناهجو باید انجام گیرد. مصاحبه گر باید بتواند اعتماد پناهجو را جلب کند تا او بتواند هر چه بیشتر در باره عقاید و احساساتش توضیح بدهد. برای ایجاد چنین فضایی به پناهجو باید گفته شود که هر چه بیان میکند محفوظ می ماند.

۲۰۱- پروسه گرفتن اطلاعات از پناهجو باید با در نظر گرفتن کل شرایط پناهجو باشد. پرداختن تنها به بخش خاصی از کیس او گمراه کننده است. مجموع تجربیات پناهجو باید بررسی گردد. در حالیکه هیچ بخشی از کیس بالاتر از بخش دیگر نیست اما گاهی یک اتفاق در کیس می تواند نکته اساسی را روشن کند. در حالیکه یک اتفاق مشخص کافی نباشد اما کل اتفاقات موجود می تواند ترس او را "موجه" کند.

۲۰۲- چنانچه مصاحبه گر باید بر اساس اطلاعات موجود در کیس و نتیجه گیری شخصی خود در رابطه با آن کیس تصمیم بگیرد او باید

بسیار عادلانه و مطلع و بدون آنکه زیر نفوذ مسائل شخصی، کیس را "فاقد ارزش" بداند تصمیم بگیرد.

(2) سود بردن از شک موجود ۲۰۳- پس از آنکه پناهجو کیس خود را به درستی نوشت ممکن است هنوز مدارکی در اثبات گفته هایش آورده نشده باشد. البته همانطور که قبلا توضیح داده شد برای یک پناهنده تقریبا غیر ممکن است که برای هر قسمت از کیس خود مدرک بیاورد. بنابر این باید در مورد پناهجویان از شک موجود سود برد.

۲۰۴- سود بردن از شک موجود باید تنها زمانی باشد که کلیه مدارک موجود در رابطه با کیس پناهجو بررسی شده باشد و مصاحبه گر از وضعیت کلی کیس راضی باشد. گفته های پناهجو باید به هم مربوط باشند و نباید بر خلاف اطلاعات آمده در کیس او باشد.

(3) خلاصه

۲۰۵- پروسه ارزیابی اطلاعات بصورت زیر خلاصه می شود.

(الف) پناهجو باید:

(ز) راست بگوید و مصاحبه گر را در جهت بنا کردن واقعیات کیسش کمک کند.

(ii) تلاش کند تا گفته هایش را توسط مدرک موجود تقویت کند و یا توضیحی موجه برای نداشتن هیچ مدرکی بدهد. و اگر لازم باشد تلاش بیشتری کند تا مدارکی بدست آورد.

(iii) کلیه اطلاعات مربوط به خود را یا در رابطه با تجربیات گذشته اش با جزئیات کامل فراهم کند تا به مصاحبه گر امکان بنا کردن اطلاعات مربوطه را بدهد. از او پرسیده شود یا توضیحی ربط دار بدهد و کلیه دلایل حامی کیسش برای گرفتن پناهندگی را نیز ذکر کند و تمام سئوالاتی که از او می شود را نیز جواب بدهد.

(ب) مصاحبه گر باید:

(i) مطمئن شود که پناهجو کل کیسش را با تمامی مدارک موجود تحویل دهد.

(ii) درستی کیس را همراه با مدارکش را ارزیابی کند (اگر لازم باشد از روش شود بردن از شک موجود استفاده شود) تا عوامل بی طرفی خارجی و عوامل درونی کیس را پایه گذاری کند.

(iii) ارتباط دادن این عوامل به کنوانسیون ۱۹۵۱ برای گرفتن یک نتیجه درست در مورد وضعیت پناهندگی پناهجو.

پ. کیسهایی که در پایه گذاری واقعیات مشکلات خاصی ایجاد می کنند.

(۱) افرادی که مشکلات ذهنی و روانی دارند.

۲۰۷- بسیار اتفاق می افتد که مصاحبه گر با پناهجویایی که مشکلات روحی یا روانی دارد روبرو می شود که اجازه یک بررسی بطور معمول را نمی دهد. این پناهجو نیز حق پناهندگی دارد. اما باید با استفاده از تکنیکهای مختلفی به بررسی کیس او پرداخت.

۲۰۸- مصاحبه گر باید در چنین شرایطی از مشاوره پزشکی استفاده کند. گزارش پزشکی باید بدرستی در باره درجه بیماری روانی توضیح دهد و باید توانایی پناهجو را در ابراز کیسش را بسنجد. نتیجه آن گزارش پزشکی نحوه بررسی کیس توسط مصاحبه گر را مشخص می کند.

۲۰۹- نحوه بررسی کیس با توجه به درجه بیماری پناهجو انجام می شود و هیچ قاعده مشخصی بکار گرفته نمی شود. درجه "ترس" پناهجو نیز باید مورد بررسی قرار گیرد، چرا که مواردی از بیماری روحی در اثر قرار گرفتن آن فرد تحت ظلم شدید ایجاد می شود. اگر ترس پناهجو بر اساس تجربیاتش نباشد، یا یک ترس بیش از حد باشد، ضروری است که یک تصمیمی گرفته شود تا تاکید بیشتری بر شرایط خارجی بشود تا بر گفته های پناهجو.

۲۱۰- بهرحال ضروری است که بار اثبات کیس را در این موارد کمتر و اطلاعاتی که براحتی توسط پناهجو قابل جمع آوری نمی باشد را از جای دیگری تهیه کرد. مثلا از دوستان، بستگان یا دیگر افرادی نزدیک پناهجو یا سرپرستش. همچنین مهم است که نتیجه گیری درستی از شرایط اطرافش بشود. برای مثال اگر پناهجو در یک گروهی از پناهجویان دیگر است می توان حدس زد که او در سرنوشت آنها شریک است.

پایان

CONTACT ADDRESSES

FOR IFIR OFFICES AND MEMBER ORGANISATIONS

آدرسها و تلفن های تماس با دفاتر و سازمانهای عضو فدراسیون

AUSTRALIA استرالیا

Kobra Bahrami
Tel: +61 404 865 421
aus@one.net.au

AZERBAIJAN آذربایجان

Baku Clandestine Office باکو
Khosro Mohebbi
PO Box 246
Baku 370,000 Centre
Tel: +99 450 3246259

BELGIUM بلژیک

Brussels Office بروکسل
Hossein Pesh Ehsan
P. B. 1032
Bruxelles 1000, Belgium
Tel: 0478 904 163
E-mail: Hossein@freegates.be

CANADA کانادا

National Toronto Office

Siamak Amjadi تورنتو
1052 Pape Avenue
P.O. Box 60087
Toronto, ONT. M4K 3Z3
Tel: +1 416-526-1027
siamak_amjadi@yahoo.ca

Homa Arjomand تورنتو

1052 Pape Avenue
P.O. Box 60087
Toronto, ONT. M4K 3Z3
Tel: +1 416-526-1027
homa_arjomand@hotmail.com

Vancouver Office ونکوور

Fahimeh Sadeghi
PO Box 19640
Vancouver BC V5T 4E7
Tel: +1 604 727-8986
Fax: +1 604 727-0049
federationbc@yahoo.com

London Office لندن

Masood Alvand
PO Box 35131
London, ON N5W 5Z6
Tel: +1 519 681-7826
Hours: M, W and F
m_alvand@yahoo.com

Ottawa Office اتاوا

Davoud Aram
New Comer Center
218 Argyle St., Room B6
Ottawa, ON K2P 2H4
Tel: +1 613-232-9634
ext. 448
Fax: +1 613-232-3660
d_aram@hotmail.com

DENMARK دانمارک

Mahmoud Gasvini
Postboks 1234
2300 Kobehavn S
Denmark
Tel: +45 2049 3098
nahid@mail.danbbs.dk

ENGLAND انگلستان

London Office لندن

Saeed Arman
BM Box 1919
London WCIN 3XX
England
Tel: +44 7931866985
ifiruk@yahoo.com

FINLAND فنلاند

National Vassa Office

Amir Tavakoli واسا
VPN Postrestante
65320 Vaasa
Tel: +358 405821776
tavakoli@hotmail.com

Jyvaskyla Office جیواسکیلا

Jamal Heydari
PL403
40101 Jyvaskyla

Tampere Office تامپر

Abdol Golparian
Postrestante
33560 Tampere

GERMANY آلمان

National Office

Nasrin Ramazanali
IFIR, Postfach 1947
25409 Pinneberg
Hamburg
Tel/Fax: +49 561 89 46 89
Hours: Mon. - Friday (16 - 18)
Fri. (15:30 - 19:00)

Berlin Office برلین

Mohsen Satvati
IFIR, Postfach 650149
13301 Berlin
Tel: +49 179 290 1390

Bochum Office بوخوم

Vida Barati
Postfach 150129
44613 Herne
Tel: +49 01737334270
E-mail: VidaBarati@aol.com

Bremen Office برمن

Abdollah Cheragali
IFIR, Postfach 104460
28044 Bremen
Mobil: +49 172 177 7030

Darmstadt Office دارمشتات

Mehrnousch Musawi
Tel: +49 175 740 2582
E-mail: mehnousch@aol.com

Dortmund Office دورتموند

Bahram Nazarinia
IFIR, Postfach 18206
44362 Dortmund
Tel: 0173 7334270

Essen Office اسن

Nahid Javadinia
IFIR, Postfach 101728
45017 Essen
Tel: +49 1724491401

Frankfurt Office فرانکفورت

Shahnaz Moratab
Eckenheimer Land Str. 93

60318 Frankfurt am Main
Tel: +49 69 59 70 524
Mobile: +49 172 971 6227
Friday: 15:00-18:00 Hours
E-mail: Nshm44@aol.com

Giessen Office گیسن

Bijan Shahabi
IFIR
Bahnhof Str. 38
35390 Giessen
E-mail: Bsha99@aol.com

Goettingen Office گوتینگن

Ataollah Setayesh
Postfach 2333
37013 Göttingen
E-mail: ataas@gmx.de

Hagen Office هاگن

Amin Soleiman Negad
Postfach 0303
58003 Hagen
Tel: +49 179 41 64 651

35390 Giessen
E-mail: Bsha99@aol.com

Hannover Office هانوفر

Fatemeh Aghai
Tel: +49 179 41 64 651
s.asli@planet-interkom.de

Kassel Office کاسل

Alireza Jamali
IFIR, Mombacher Str. 12
34127 Kassel
Tel/Fax: +49 561 89 46 89
Hours: Mon. - Friday (16 - 18)
Fri. (15:30 - 19:00)

Koeln Office کلن

Ladan Davar
Postfach 10 24 31
50464 Köln
Tel: +49 221 73 70 32
E-mail: Ladann@aol.com
Mobile: +49 172 209 34 31
Hours: Friday 16:30 - 18:30

لیپزیگ - سویکو

Leipzig-Zwickau Office
Mehdi Giasinagad
IFIR, Postfach 101002
04010 Leipzig
Mobil: 0172- 47 38 630

Munster Office مونستر

Niaz Gaedi
IFIR, Postfach 3866
48021 Münster
E-mail: Ngaedi@aol.com
Tel: +49 173 27 43 686

Pleetenberg پلیتنبورگ

Dariush Safa
Ohlerstr. 100
Pleetenberg 58840
Tel: +49 179 612 1558

Wolfsburg Office وولزبورگ

Josef Haddadi Shahri
Mobil: +49 173- 80 34 318
Fax: +49 5361 779947

GREECE یونان

Nurush Naurasi
P. O. Box 8120

T.K10010
Athens
Greece
Tel: + 30 972347071

HOLLAND هلند

Parisa Pouyandeh
Weena straat 745 آمستردام
3013 AL Rotterdam
Tel: 0622851734
Fax: 01043303002

Eindhoven Office ایندوفن

Fatamah Eqdami
Postbus 1312
5602 BH Eindhoven
Tel: +31 627216121

IRAQ عراق

Soleimaniyeh Office سلیمانیه

ارویل

Erbil Clandestine Office
Contact: IFIR Secretariat

PAKISTAN پاکستان

Islamabad Clandestine Office اسلام آباد

Contact: IFIR Secretariat

SWEDEN سوئد

National Office
Esmail Moloodi
IFRS, Box 11103
404 23 Göteborg
Mobile: +46 70 492 0349
Tel: 704920349
E-mail: ifrs@hotmail.com
Sun., Tue., Thu., 18:00-20:00

Korosh Khosravi گیمو

Gimo
Flykting Rdet
Box 55
74702 Gimo
Tel: + 46 0704 85 67 33
0173-40383

Göteborg Office

Avat Sadeghi یوتبری
IFRS, Box 11103
404 23 Göteborg
Tel: +46 739162415

Linköping Office لینشوپینگ

Habib Moradi
IFR, Box 8001
58008 Linköping

Malmö Office مالمو

Fakhri Naderi
IFR Box 17563
20010 Malmö
Tel/Fax: +46 404 611 6109

Stockholm Office استکهلم

Rahim Yazdanparast
IFR, Box 1172
172 24 Sundbyberg
+46 739802311

TURKEY

Clandestine Offices

Contact: IFIR Secretariat

UNITED STATES

Dallas Office
Kaveh Hassani
PO Box 836293
Richardson, TX 75083
Tel: 214-232-1453

Member Organizations

سازمانهای عضو فدراسیون

C.H.A.I.R. آمریکا - چیر

New York - USA
Sogand Saadat
GPO, P. O. Box 7051
New York, NY 10116
Tel: 1-212-747-1046
Fax: 1-212-425-7260
chairngo@aol.com

Victoria's Iranian-Canadian Centre

کانون ایرانیان کانادایی ویکتوریا
Abbas Mohammadi
VICC-ICA #200
930 Balmoral Road
Victoria, BC V8T 1A8
Canada
Tel: 250-388-4728
Fax: 250-386-4395
vicc22@hotmail.com

IFIR Secretariat

P.O. Box 27236
London N112ZF
England
Tel: (+44) 7730 107 337
Fax: (+44) 208 813 9734
ifir@ukonline.co.uk

Secretariat

Maryam Namazie
Executive Director

Farshad Hussein

Deputy Director

Keyvan Javid, Editor,

Hambastegi Farsi

Other Members:

Siamak Amjadi

Javad Aslani

Abbas Mohammadi

Mehrnousch Musawi

Ramin Niakan

Nasrin Ramazanali

Amir Tavakoli

www.hambastegi.org